

Pionirski odred „Jože Kožuh“ na Teharju JE RAZVIL PRAPOR

Nedelja, 25. junija bo ostala vsem pionirjem teharske šole pa tudi vsem starejšim — prijateljem mladine v najlepšem spominu. Pionirska in šolska kronika sta za beležili uspele prireditve, ki je ob zaključku tekmovanja »Moj kraj včeraj in danes« pokazala, da se da s tesnim sodelovanjem učiteljskega kolektiva s šolskim odborom, s starešinskim svetom ter tudi s pomočjo prizadevnih posameznikov, članov naših družbeno političnih organizacij in društev doseči lepe uspehe.

Že v jutranjih urah je godba iz Stor s poskočnimi melodijami vabila prebivalce na prireditev. Pionirji so prihitali pred določeno uro in tako je kmalu nastal okoli šole vesel živ-zav. Bili pa smo tudi vsi prijetno iznenadeni. Med visokima, vitkima smrečicama nas je vabil napis »Pionirski pozdrav!«. Na igrišču je bilo vse drugače, kot prejšnje dni. Lepo okrašena svečana tribuna, stojnica z dobriki pionirske tombole, na novo zgrajeno igrišče za odbojko z novimi stojali in mrežo ter urejen prostor za tekmovanje z zračno puško.

Začeli so prihajati gostje. Tovariši iz kolektiva Zvezanje Store, ki je prevzel pokroviteljstvo nad teharsko šolo, predsednik krajevne organizacije SZDL iz Stor, predsednik sindikalne organizacije, kakor tudi predstavniki ostalih organizacij in društev.

Med gosti je sedela tudi mati padlega Jožeta Kožuha, po katerem nosi pionirski odred ime. Dobro pripravljen program je potekal nemoteno, kar je zaslug vseh, ki so na kakršnikoli način pomagali.

Med samim programom je skupina pionirjev odnesla venec na Jožetov grob, materi pa je pionirka izročila velik šopek slovenskih nageljčkov.

V imenu pokrovitelja je tovariš iz Stor razvil prapor, pionir-praporček, pa je obljubil, da ga bo nosil na čelu pionirske organizacije novim uspehom in zmagam naproti.

Poročilo o delu in življenju pionirske organizacije, je sledilo več pevskih točk, deklamacij, nastopali pa so tudi mladi gasilci-pionirski.

Proslava ob zaključku šolskega leta

Ob zaključku šolskega leta je bila na osnovni šoli v Mozirju zaključna proslava, ki so se je poleg učencev in staršev udeležili tudi predstavniki krajevnih političnih organizacij. Šola je predvideno učno snov kljub pomanjkanju učnega kadra v glavnem predelala. Od 368 učencev, ki so obiskovali šolo, je napredovalo v višje razrede 340 učencev ali 92,4%. 305 učencev je bilo brez slabe ocene. Najboljši je bil 7a razred, v katerem ni bilo niti enega učenca s slabšo oceno. Tudi šolski obisk je bil v preteklem šolskem letu kar dober, saj znaša 96,9%. Od učencev, ki so končali zadnji razred osemletke se jih je največ odločilo za študij na učiteljski, ekonomski srednji šoli in tehnični srednji šoli. Razveseljiva je tudi ugotovitev, da ni bilo v preteklem šolskem letu na šoli niti enega disciplinskega prekrška. Tudi delo šolske zadrage je bilo zelo aktivno.

Na zaključku smo si ogledali lepo urejeno razstavo.

Popoldne pa je bila prvič na Teharju pionirska tombola. Organizirana je bila tako, da je vsak pionir dobil po eno tombolsko kartico. Dobitkov je bilo toliko kot kartic in je tako vsak pionir dobil lep dobiček. Organizatorji in seveda tudi pionirji se najlepše zahvaljujejo vsem delovnim kolektivom, ki so s svojimi prispevki osrečili naše najmlajše.

Na kraju pa je potrebno javno zapisati nekaj misli tovarišev in tovarišic, ki so se po opravljenem delu zbrali in pokramljali o težavah, ki so jih imeli in na katere so našli pri samih pripravah. Takrat, ko je organizator najbolj preganjal čas in ko so že skoraj začeli dvomiti, da se ne bo dalo vse pravočasno urediti, se je le nekaj starejših tovarišev in tovarišic zagrizlo v delo. Potožili so se, da mladinci, ki so že prej opravili precej dela, niso zdržali do kraja in niso pomagali tudi zadnje dni. Dela je še dovolj in preden bo igrišče do kraja urejeno, bo še no puško.

Nezainteresiranost ali kaj?

»Mar letos ne bomo mogli izpolniti prostih učnih mest z novimi vajenci,« se vprašujejo v nekatere podjetjih v konjiški občini. Svoje možnosti in prosta delovna mesta in mesta za vajece so pripravili zavodu za zaposlovanje in tudi na šolah so povedali, kakšni so pogoji in za katere poklice se lahko mladinci izučijo. Toda kljub temu ni toliko prijavnosti, kot so pričakovali.

Kljub temu, da bo letos šolsko obveznost končalo okoli 260 otrok, vendar kaže, da vsa učna mesta ne bodo zasedena. Posebno slabe izkušnje imajo v Tovarni kovinskih izdelkov v Vitanju, kjer so že lani s težavo izpolnili vsa prosta učna delovna mesta. Zvišali so jim nagrade, samo da bi lahko izučili nove mlade kovače, livarje ... Toda tudi to ni kaj prida pomagalo.

Podobno povedo tudi v nekaterih drugih podjetjih. Tako v Kostroju nimajo celo dovolj prijavnosti.

mno go prilik za požrtvovalno prostovoljno delo. Seveda pa pričakujemo, da bodo tudi starši opravili nekaj prostovoljnih ur, saj je vse namenjeno naši mladini — torej tudi njihovim otrokom.

Ob tej priliki pa se naj prebivalci na Teharju zavedajo še velike naloge, katero so tudi na zboru volivcev sprejeli. Na Teharju primanjkuje dobre pitne vode, primanjkuje pa tudi ljudi, ki bi bili pripravljeni pomagati. Upamo, da ne bo tako in da bo odziv prebivalcev boljši kot doslej in da ne bodo delali težav režijskemu odboru, ki bo v kratkem začel vabiti ljudi na delo. Nekdo je dejal: »Pomagaj si sam in komunata ti bo pomagala«. Tovariši iz krajevne organizacije SZDL v Stora in stanovniške skupnosti so se še večkrat potrudili in prišli na Teharje, da bi pomagali organizirati delovno akcijo in te prilike ne smemo zanemariti. Ne pomagaj godrnjanje in kritiziranje, zavijati je potrebno rokave in posnemati ljudi iz bližnje okolice, ki so bolj složni in z večjo prizadevnostjo začeli urejati svoj kraj. SD

tudi za trenutno najbolj iskana delovna mesta — za ključavničarje, strugarje in podobno. Sodijo, da se je večina mladincev prijavila na srednje šole. Vendar tudi upajo, da spriče premajhnih zmogljivosti in zahtev po srednje izobraženih kadrih vsi ne bodo sprejeti v srednje šole. Tako računajo, da bo ta vrzel, ki se kaže v konjiški občini, v naslednjem mesecu, odpravljena. Razen tega otroci čez poletje delajo doma na kmetijah in se navadno v uk prijavijo šele v jeseni, ko konča kmetijska sezona.

Pisarniški pomenek

Delo v pisarnah je večkrat zelo pisano. Če je to pisarna občinskega odbora SZDL ali občinskega komiteja ZKS in podobno, je delo še pestrejšo. Tu se zbirajo in ob-

Kristina, ki je delo povrh še zelo zanimivo, a tudi zahtevno. Tako pisarna pa terja tudi veliko odgovornost od administrativne moči, ki mora dobro spremljati življenje in celo celotne organizacije in večkrat hitro ukrepati.

Praznovanje 'Dneva borca' v Strmcu

Letošnji praznik »Dan Borca« 4. julij je krajevna organizacija Zveze borcev Strmec pri Vojniku počastila ob grobnici 13. padlih borcev, katerih imena so vklesana na dveh spominskih ploščah, vanjo pa so v drugi polovici preteklega meseca položili še posmrtno ostanke dveh neznanih borcev 14. divizije, ki so ju na Velikih Ravnah na Koroškem prekopali in prepeljali v strmoško grobnico, medtem pa bodo tov. Gračnerja, padlega in pokopanega v Vizorah, prekopali najpozneje do 29. novembra t. l. Ob sedanjih grobovih bodo postavili spominske plošče.

Strmški pionirji so pod vodstvom učiteljskega zbora izvedli ob grobnici pester in skrbno pripravljen kulturni program in ga

Dan borca na Pohorju

4. julija smo se že zgodaj zjutraj odpravili iz Sentvidca, Planine, Sevnice, Zabukovja in drugod z avtomobili in peš na partizanski pohod v naš prelepi Bohor.

Na Grmadi vrh Bohorja, kjer so se vršile hude borbe z Nemci, sta nam v svojem pripovedovanju obujala spomine tovariši in prvoborca našega kraja Ivan Luskar-Dušan in Ivan Dobršek-Janko o dogodkih, ki so se odigrali v Bohorju v času narodnoosvobodilne borbe, kjer so imeli do zob oboženi Nemci zelo velike izgube, šestkrat so jih naši hrabri partizani obkolili in s slabšim orožjem kaj pošteno naklestili. Zelo zanimivo je bilo tudi, ko smo pod vodstvom Dobrška in Luskarja obiskali bivšo partizansko bolnico in Prešernovo tehniko v Zajselah. Ob tej priliki sta nam tovariša pripovedovala, kako in v kakšnih pogojih so bolnico gradili in kakšne težave so imeli z bolnico, v kateri je imel požrtvovalni zdravnik dr. Droč šestkrat polno ranjencev in jih zelo skrbno zdravil. P. J.

po končanem slavlju na slavnostni seji vseh množičnih in političnih organizacij tega kraja v dvorani združnega doma nadaljevali ob predvajanju barvnih partizanskih diapozitivov.

Strmec, ki ima 145 članov ZB je ta dan, kot svoj krajevni praznik nadvse slavnostno počastil, saj se je ob grobnici zbrala nepričakovana množica bližnjih in daljnjih vatečanov, med njimi pa tudi 6 mater in vdov padlih. Pionirka Tatjana iz Celja je recitala več ganljivih Kajuhovih pesmi. fc.

Gradili bodo športni park

Uprava telesnovzgojnega društva »Partizan« v Laškem je na zadnji seji sprejela sklep, da bodo v naslednjem obdobju uredili ob domu »Partizana« športni park. Vsi objekti bodo služili enako pripadnikom »Partizana« in gojencem šol.

Sodijo, da bodo z gradnjo športnega parka pričeli lahko že v naslednjih mesecih. Material in potrebna finančna sredstva za začetna dela je obljubil Občinski ljudski odbor v Laškem. Vsa možna dela pa bodo opravili s prostovoljnimi delom.

Nov športni letni objekti bo segal od doma »Partizana« globoko v sedanjim laški park, ki ga je v ta namen društvu odstopilo zdravišče.

Po načrtu bo ob domu asfaltirano rokometno igrišče, pravtako asfaltirajo igrišče za košarko, igrišče za odbojko in atletske naprave. Ker je prostor tik ob Savinji, ga bodo zavarovali z visoko žično ograjo.

Vaše vestice

Kako so ravnali z menoj!

Bila sem brez dela. Vesela sem bila, da sem končno dobila delo v domu Dušana Finžgarja kot snajžlika. Nekajkrat mi je upravnik tudi sam rekel, da sem pridna. Potem me je na vsem lepem upravnik doma odpustil. Poklical me je k sebi in mi izročil delovno knjižico. Hkrati mi je hladnokrvno pojasnil, da se moram javiti pri posredovalnici za delo.

Taka bliskovita odpoved se mi je zdelo nepravilna. Zato sem se pritožila pri inšpekciji za delo, kjer so tudi upravniku doma povedali, da tako hitro le ne gre. Vzel me je nazaj v službo — toda to je bila le taktika, saj mi je po kratkem času dal redno odpoved. Povedal mi je še, da je tako skle-

Drobne iz Slov. Konjic

Podjetje »Kostroj« je pred kratkim začelo v bližini tovarniških prostorov graditi nov stanovanjski blok, kjer bo dobilo nova stanovanja šest delavcev podjetja.

V teh dneh zaključujejo gradbena dela pri gradnji šestnajststanovanjskega bloka za podjetje »Konus«. Sodijo, da se bodo novi stanovanjci lahko vselili v nova stanovanja že v naslednjih mesecih.

V istem času bodo končali gradbena dela pri gradnji in ureditvi stanovanjskih prostorov prosvetnih delavcev v Vitanju. Ta gradbena dela je odobril Občinski ljudski odbor in jih bodo plačali s sredstvi občine. S tem pa bo vsakomur lažje pridobiti prosvetni in zdravstveni kader v Vitanje.

ZA UREDITEV KONJIC

Pred kratkim so skoraj na vseh stavbah v centru Slov. Konjic namestili lončke s cvetlicami, kar seveda zelo ugodno vpliva na zunanjo ureditev kraja. Ker so v začetku letošnjega leta uredili tudi samo središče mesta, zdaj pa trgovske podjetje ureja nekatere starejše trgovske lokale, bo to vse pripomoglo k lepšemu zunanemu videzu mesta samega.

REPUBLIŠKE PROSLAVE DNEVA VSTAJE SE BO UDELEŽILO 800 LAŠČANOV

Odbor za organizacijo udeležbe na republiški proslavi, ki bo 21. julija v Ljubljani, je na svoji seji sprejel sklep, da se bo te proslave udeležilo okoli 800 Laščanov.

Domača zanimivost Sukanec v kuri

Na pomlad je bilo. Pred hišo sem cepil drva. Pri delu mi je odletel gumb s suknjice. Poklical sem ženkico in jo prosil naj mi ga zašije. Prinesla je v igli zataknjen precej dolg kos niti, narkar mi je zašila gumb. Nato si je zataknila iglo za jopico. Ko je v hiši hotela še nekaj zašiti, je ugotovila, da igle ni več, skratka izgubila jo je.

Čez dober teden je za praznik zaklala kuro. Po vseh pravilih jo je začela obdelovati in rezati. Naenkrat pa je močno zavpila. Še sam sem se hitro pozanimal, kaj da je. Prvi hip sem menil, da se je morda urezala z nožem. Toda ugotovila sva, da se je upiknila v izgubljeno iglo, ki jo je pred časom kura našla in pozobala. Zanimivo je to, da je kura kljub igli v želodcu še kar naprej nesla in da ni kazala znakov obolenja. N. S.

Juriš na Selce

V dneh 1. in 2. julija je krajevna organizacija Zveze borcev Strmec pri Vojniku ponazorila dnevni partizanski pohod po poti slavne XIV. divizije. Ob sodelovanju s petimi sosednjimi organizacijami ZB je 69 članska partizanska patrola iz več strani napadla zloglasno »Kokličovo kmetijo« na Selcah. Napada na kmetijo so se poleg članov patrole udeležili še trije bivši aktivisti, približno tisoč nekdanjih sodelavcev in simpatizerjev OF pa je z borec obujalo spomine na najtežje dni NOV. K. Z.

ROJAKI NA OBISKU

Poletna sezona je tu. Mnogo turistov, domačih in tujih si ogleduje lepote naše dežele. Med temi so tudi naši rojaki iz Amerike in drugih držav, ki se vračajo v svojo domovino po mnogih letih. Rojaki prihajajo obujati spomine na svojo mladost, ljubezen in tudi žalost. Tudi Ivana Sasek in Jože Klemen sta prišla v domovino, da bi si ogledala napredek, katerega smo dosegli po vojni.

Vprašali smo jih za vtise — take so odgovorjali:

● »Kako vama ugaja pri nas?« I. SASEK: »Veliko se je spremenilo. V Jugoslaviji sem namreč že tretjič. Prvič 1950. leta, potem 1956., no in letos. Če primerjam stanje, kakršno je bilo ob mojem prvem obisku in letos, moram reči, da ste zelo, zelo napredovali. Takrat si nisem mogla mnogo kupiti, danes pa dobim kar hočem. Vidim, da ste zgradili mnogo novih tovarn in stanovanjskih blokov in kamor pridem, povsod je vse lepo urejeno. Posebno mi ugajajo ljudje, ker so vsi tako prijazni.«

J. KLEMEN: »Prvič sem na obisku v domovini. Prej nisem imel priložnosti, da bi prišel in se bolan

sem bil večkrat. Da, dosegli ste velik napredek. Preden sem odšel v Ameriko, nisem mogel dobiti nikjer službe in še brezposelnost je bila velika. Zdaj pa vidim, da so vsi ljudje preskrbljeni.«

»Zakaj in kdaj ste odšli v Ameriko?«

I. SASEK: »V Ameriko sem odšla 4. marca 1913. leta. Težko mi je, kadar se spominam tega dne. Takrat sem zadnjič videla mamo in očeta. — Za to pot sem se odločila zaradi mnogoštevilne družine. Dve sestri sta že bili tam in poslali sta mi karto. Drugače ne vem, če bi bila šla.«

J. KLEMEN: »Kaj sem hotel, moral sem iti, ker ni bilo nikjer za službo. Hm, hitro mine čas, od tega je že štirideset let!«

I. SASEK: »Imate v Ameriki kakšne kulturne ustanove ali društva?«

J. KLEMEN: »Sestra je že povedala kakšna društva imamo pri nas. Imamo tudi svoje prostore, kjer se navadno zvečer zberemo in obujamo spomine in igramo karte, da čas hitreje mine.«

Z Ivano Sasek je prišla tudi njena vnukinja Kathy Sasek. Kathy si je že dolgo želela, da bi obiskala Slovenijo, predvsem pa rojstni kraj svoje stare mame. Ceprav ne zna govoriti slovensko, pa vendar se zdi, da razume ljudi, kaj govorijo.

»Kathy, kakšen vtis ste dobili o naši deželi?« smo jo vprašali.